

18. 1. 58

Estimat Manius: Estic molt contenta perquè quasi he estat perfecta tot avui. Si acabo el dia igual potser demà, o passat demà em donin permís per baixar. He tingut moltes ganes per tal d'aprofitar fins a la darrera gota el poc temps que em queda de la teua companyia.

és un veig amb cor de fer-te cap mena de pressió ni en un sentit ni en un altre respecte a la teua barba. Seixo per a tu tan sols la desaparedable feina d'influir-te, mentre jo em consagraré a conservar la teua estimada amistat per correspondència. Si causes altres a la meua voluntat, ni obliguen a trencar la relació que jo

estimaria, bairari i procurari que
la senyora Aranyó no em deixi
sola en els meus ois i no em
paragiti del seu costat com Kap^{ana}
~~ella~~ tu.

Allí i digues a l'inefable
senyor Ferrandis, des d'aviu e-
nemic meu recalçant, que m'és
li voldria, a ell que té influèn-
cia, que et convenes de tren-
car el bigotí.

Saphie m'agrada més que
mai; però m'estic convenent
que m'apaelaria més encara
si me'l llegies tu. Vos baralla
niem a cada dues ratlles. És
tot dir res; és ben interessant
de barallar-se, també; em torno
molt bellica; però és estrany
si he rigut tan roja?.....

Adéu Maria. Jorg
No sé per què, no m'han dut fins Maree
ara la carta que t'envio.